UN DOMN AL LINGVISTICII ROMÂNEŞTI

L-am cunoscut personal pe profesorul Ştefan Munteanu relativ târziu, deşi drumurile mele la Timişoara erau destul de frecvente, în urmă cu câțiva ani buni. Aceasta nu înseamnă că nu mă întâlnisem, cu multă vreme înainte, cu lucrările sale. Pe prima dintre ele, *Stil şi expresivitate poetică* (1972), distinsă cu Premiul „B. P. Hasdeu" al Academiei Române, am citit-o la București. Amator fiind eu de noutăți bibliografice, l-am întâlnit apoi, încă din 1976, în calitatea sa de redactor responsabil la „Analele Universității din Timişoara. Seria ştiințe filologice" (a condus revista până în 1985). În plus, colaboratorii şi foştii săi elevi vorbeau mereu despre el cu deosebită căldură.

Mi-a plăcut întotdeauna să definesc oamenii nu numai după ce au scris, ci şi după cum vorbesc. Aveam să aflu chiar de la el că este un produs al şcolii lingvistice ieşene; vorbea cu mult respect şi afecțiune despre Th. Simenschy, maestrul său, cel de la care a învățat rigoarea studiilor clasice, dar şi despre alți reprezentanți ai acestei şcoli: G. Călinescu, Iorgu Iordan, G. Ivănescu (cu ultimul şi-a pregătit teza de doctorat, *Probleme ale cercetării stilistice, cu privire specială la expresia poetică*). De la început mi-a atras atenția seriozitatea cu care s-a apropiat de domeniile sale preferate, stilistica şi lingvistica generală; cursul său, *Lingvistica generală. Istoria doctrinelor lingvistice* (1973) mi-a amintit de cartea maestrului meu, Iorgu Iordan, *Introducere în studiul limbilor romanice. Evoluția şi starea actuală a lingvisticii romanice* (1932). Seriozitatea sa se îmbină armonios cu consecvența, dar şi cu discreția. Am avut ocazia să mi se dezvăluie aceste calități ale distinsului profesor Munteanu în cele câteva discuții peripatetice purtate prin parcurile timişorene, în timpul cărora îl suprindeam uneori şi zâmbind ... serios. Retrăiam senzațiile resimțite în tinerețe, în cursul discuțiilor purtate cu maestrul meu, Iorgu Iordan. Pe scurt, îl consider un **domn** al lingvisticii româneşti.

BDD-A32095 © 2020 Editura Mirton; Editura Amphora
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:02 UTC)

Am fost întotdeauna sensibil la relatările de călătorie, mai ales dacă sunt scrise cu pasiune şi talent. *Scrisori vieneze* (1992), reluată şi amplificată sub titlul *Scrisori din Vindobonna* (2002), este o.carte scrisă de un bucovinean receptiv față de cultura înaltă, care a avut şansa să stea patru ani în fosta capitală imperială, predând limba română la ilustra universitate vieneză (1974 – 1978).

M-am apucat să scriu despre Ştefan Munteanu cu sentimentul de regret că nu m-am putut bucura de privilegiul de a fi stat mai mult în preajma lui, ca să profit de *sabiduría* sa.

Acad. Marius SALA

BDD-A32095 © 2020 Editura Mirton; Editura Amphora
Provided by Diacronia.ro for IP 216.73.216.77 (2026-11-18 10:57:02 UTC)